

LADY WILKINSON EN NARRATIEF

Ek was op die punt om totsiens te sê en te vertrek toe sy my met een laaste swaai van haar stert gekeer het.

“Gaan jy my regtig so los?

Wanneer sal ek jou weer sien?

Bly en praat met my.

Jy sal nie spyt wees nie.

Maggy se woord.”

My vakansieplan was eenvoudig.

Twee dae.

Die volgende aand moes ek terugvlieg Italië toe.

Maar ’n bejaarde aristokratiese dame het van Londen af geroep, en ek, ’n halfbloed-Kalabriër, kon nie voorgee dat ek haar nie hoor nie.

“Hoeveel tyd wil u hê moet ek aan u wy?”

Haar oë het groot geword.

Vir ’n oomblik het sy gelyk asof sy my nie reg gehoor het nie.

Asof sy verkeerd verstaan het.

Maar nee.

Dit was werklik ek wat praat.

En sy, ’n Engelse vrou gewapen met ervaring en geseën met absolute helderheid van denke, het die geleentheid onmiddellik herken.

Glimlaggend het sy geantwoord:

“’n Leeftyd.”

Wanneer ’n vrou enige plek ter wêreld sê:

“Jy sal nie spyt wees nie,”

beteken dit sy het reeds een of meer verrassings wat vir jou wag.

Dit was iets wat ek my hele lewe lank geleer het, binne my multikulturele ervarings.

Die vroue wat ek ontmoet het, was nooit ’n getal nie.

Hulle was bloot die oorsprong van die wêreld waaraan ek behoort het.

Ek sou na my hotel terugkeer en hulle van my nuwe vertrekplanne in kennis stel.

Ek sou haar vyf dae gee.

Dit was die minste wat ek kon aanbied.

Voordat sy my laat gaan het, het sy my egter weer eens gekeer en gesê:

“Die vrou wat jy vandag Moeder noem, is ’n vriendin van my.

Ons het in dieselfde oorlog geveg.

Die noodlot het ons uiteindelik in verskillende rigtings gevoer, maar nie een van ons het haarself ooit toegelaat om te vergeet nie.

Die respek het eg gebly.

Die respek het wedersyds gebly.”

Toe het sy my aangekyk met die kalm sekerheid van iemand wat reeds verskeie lewens geleef het, en stil die woorde uitgespreek wat alles verander het:

“Welkom, neef.”

Ferdinando